

ninger for; men dem, som bygge for Andre. Jeg veed f. Ex., at der et Sted er en ganske lille Bygning, som er 10 til 12 Alen lang, 8 til 9 Alen bred og 2 Etager høj, og dog boer der 8 Familier paa dette lille, indfrænkede Rum, hvor der kun er 3 Alen til Loftet; der er aldeles ikke overladt et saadant Pladsindhold til Beboelse som det, der her er nævnt som Minimum; det Pladsindhold, som der høves, er vistnok kun halvt saa stort. Jeg maa saaledes virkelig i Sundhedspleiens og Almeenvæltets Interesse paa det Bedste anbefale det Forslag, som er stillet af Majoriteten, hvortil jeg selv hører. Skulde jeg gaae ind paa nogen Modification, maatte det ialtsald kun være ved at slutte mig til det af en anden Minoritet, den 3die Landsþingsmand for 5te Kreds (Wulff) stillede Forslag; thi vil man fastholde det første Minoritets-Forslag, at der skal være $3\frac{1}{2}$ Alen til Loftet, saa maa der lægges vel Mærke til den Omstændighed, at, hvis man vil gipse en saadan Leilighed, saa vil vedkommende Familie dertil rimeligviis vælge den billigste Maaed, nemlig at gipse under selve Bjælkerne, hvilket er den sædvanlige Fremgangsmaade — man kan ogsaa lægge Gipsdækket op imellem Bjælkerne, men det er mere befofelig, idet Bjælkerne i Reglen ville være at beklæde for at give det et anstændigt Udseende. Vil man altsaa lægge Gipsdækket under Bjælkerne, saa vil Resultatet blive, at der kun bliver 3 Alen 4 Tommer til Loftet, og det troer jeg rigtignok, at selv Minoriteten, der har stillet dette Forslag, vil finde at være utilstrækkeligt. Jeg skal saaledes tillade mig atter at anbefale Majoritetens Forslag.

Nørgaard: Den ærede sidste Taler har idag saavel som iafstes henvendt sin Opmærksomhed en Deel paa, hvad jeg tillod mig at udtale i forrige Møde om dette Bygningsforhold. Han yttrede nemlig iafstes, at han, som kjendte Forholdene bedre, kunde ikke saaledes som jeg tilfidsatte ethvert Hensyn til Sundhed og Reenlighed. Jeg maa nu paa det Bestemteste benægte, at min Udtalelse skulde sigte til at forhindre noget som helst nødvendigt Sundhedshensyn. Der kan neppe af min Udtalelse udledes det Alleringeste, der kunde tyde

hen derpaa. Det Minoritets-Forslag, som jeg anbefalede, forbyder jo ikke Nogen at bygge højere Værelser end $3\frac{1}{2}$ Alen, saafremt de have Gyne og Lyst dertil; men hvad der er klart for mig, det er, som den sidste ærede Taler ganske rigtig sagde, at man skal ikke see saa meget hen til den Mand, der bygger for sig selv, som til dem, der skulle beboe de Leiligheder, han bygger. Men jeg maa gjøre opmærksom paa, at der ogsaa gives mindre Forhold, og det er disse mindre Forhold og de ubemidlede Folk, der skulle leie disse Boliger, som jeg har for Dø. Jo større en Leilighed er, desto kostbarere er den naturligviis. Kan den ærede sidste Taler skaffe os disse Hensyn afveien og bringe det dertil, at naar man siger til en fattig Mand: „Saaledes skal Du boe, i saa store Rum skal Du opholde Dig“, og saa til samme Tid kunde sige til ham: „Hvad Du ikke selv kan betale, lægge vi til“, ja saa var det en anden Sag, saa stiller Sagen sig anderledes; men saalænge man ikke kan det, men lader den fattige Arbeidsmand selv sørge for at skaffe sig Tag over Hovedet, troer jeg ikke, at man bør holde fast paa altfor strenge Forholdsregler i saa Henseende. Jeg troer, at man ikke mangler Beviser paa, hvad Reenligheden angaaer, at man kan komme i mange høie og store Stuer og finde stor Ureenlighed og Usundhed, og i mange smaa Huse derimod finde baade Sundhed og Reenlighed; idetmindste kjender jeg Exempler derpaa i hundredeviis. Jeg kan saaledes ikke andet end paa det Bedste anbefale de to ærede Medlemmers Forslag, og jeg kan ikke komme bort fra den Ansæelse, at man næsten altid i Lovforslag, der komme frem her fra Regjeringen tager vel meget Hensyn til de Forhold, der gjøre sig gjældende her i Kjøbenhavn. Jeg troer, at selve dette Lovforslag og den Forandring, det under Behandlingen har været undergivet, afgiver tilstrækkeligt Beviis paa, at Hensynet til de Kjøbenhavnske Forhold have havt altfor stor Indflydelse paa Ordningen af Forholdet i Provindsbyerne, og navnlig i de smaa Kjøbstæder. — Da jeg nu har Ordet, maa det maaskee være mig tilladt at gjøre en kort Bemærkning ved en anden af de Paragrapher, som ere